

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

THE DEVELOPMENT MANAGEMENT APPROACH TO SILK MAKING COMMUNITY ENTERPRISE IN CHUM PHAE DISTRICT, KHON KAEN PROVINCE

ภัทรานิติฐ์ ผาสอน¹
วินิต ชินสุวรรณ²

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการ และเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ โดยการรวบรวมแนวคิดจากการสัมภาษณ์ของคณะกรรมการกลุ่ม และผู้บริหารจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก รวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในทางการตลาด โดยใช้วิธีวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ทบทวนแนวคิดและข้อมูลที่ได้นำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ

ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการกลุ่ม มีความคล่องตัวดีในการบริหารจัดการ เนื่องจากผู้นำมีความรู้ ความสามารถ บริหารงานได้ดี ส่วนอีก 4 หมวด ยังต้องมีการปรับปรุง คือ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการด้านการตลาดและลูกค้า การบริหารจัดการด้านการผลิต และการบริหารจัดการด้านการเงินและบัญชี แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการคือ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกและการศึกษาดูงาน จัดกิจกรรมนำร่องการพัฒนาการบริหารจัดการ และกิจกรรมพัฒนากลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนแนวคิดและสร้างความเข้าใจในการบริหารจัดการและพึ่งพาตนเองได้

คำสำคัญ: การพัฒนา การบริหารจัดการ วิสาหกิจชุมชน

Abstract

The purposes of this study were to the development management approach to silk making community enterprise. A qualitative study The purpose is to study the issue of management. And to set guidelines for management development. By gathering ideas from the interview of the group. In depth interview. And executives from government agencies are involved in promoting, developing and supporting information from the documents and related research. External and internal environment analysis By analyzing strengths, weaknesses, opportunities and threats SWOT analysis review the concepts and information can lead to guidelines for Management Development.

The study found that Management Group Flexibility in management. The leaders are knowledgeable and capability to manage well the other four group also needs to be improved is the management of human resources. Marketing and customer management. Management Manufacturing And financial management and accounting. The development management approach to silk making community enterprise, insight and study. Event Pilot management development. Development and integration, and enterprise networking communities, silk production. To modify the concept and understanding of management and self-sufficiency.

Keywords: Development Management Community Enterprise

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่อยู่ 123 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002 โทรศัพท์ 08 6242 4658

E-mail: phat.maree@gmail.com

² รองศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

วิสาหกิจชุมชน เป็นการประกอบกิจการขนาดเล็กและขนาดจิ๋ว เพื่อจัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อการพึ่งพาตนเองและความเพียงพอของครอบครัวและชุมชน ทุนในที่นี้ไม่ได้หมายถึงแต่เพียงเงิน แต่รวมถึง ทรัพยากร ผลผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม และทุนทางสังคม ให้เกิดประสิทธิภาพและยั่งยืน ยังประโยชน์ให้ชุมชนผู้เป็นเจ้าของวิสาหกิจนั้นเป็นหลัก ทั้งยังกล่าวว่า วิสาหกิจชุมชนเป็นกิจการของชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้าการให้บริการ หรือการอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว เพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน [1] มีการบริหารจัดการที่เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง [2] ด้วยความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาผู้นำจำเป็นต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายใน (Internal Environment) และภายนอก (External Environment) ซึ่งมีอิทธิพลในทางบวกหรือลบทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่องค์กร [3] รวมถึงการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เป็นการวิเคราะห์จากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือสภาพการณ์ภายใน หมายถึง การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) และสภาพการณ์ภายนอก หมายถึง การวิเคราะห์โอกาส อุปสรรค เพื่อให้รู้จักสภาพแวดล้อมภายนอก (รู้เขา) ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จึงเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์สำหรับการกำหนดแนวทางการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและกำหนดกลยุทธ์ขององค์กรที่เหมาะสมต่อไป [4] ซึ่งผู้นำต้องให้ความสำคัญที่จะนำพาองค์กรไปถึงเป้าหมายจึงได้ให้ความสำคัญกับ POSDC ซึ่งหมายถึง การวางแผน (Planning) เป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญที่สุดใน การที่จะต้องรับผิดชอบในการพิจารณากำหนดวิถีทางในการปฏิบัติขององค์กรไว้เป็นการล่วงหน้า การจัดองค์กร (Organizing) เป็นการเตรียมและจัดการให้มีความสัมพันธ์กันอย่างดีระหว่างกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ การจัดทำโครงสร้างขององค์กร การกำหนดขอบเขตตำแหน่งงาน หน้าที่และคุณสมบัติของแต่ละคน การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) เป็นการบริหารคน โดยเริ่มต้นด้วยการเสาะหา สรรหา คัดเลือกให้ได้มาซึ่งคนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับลักษณะงานต่าง ๆ และต้องจัดทำการฝึกอบรมและพัฒนาคนให้มีความสามารถพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้เสมอ การสั่งการ (Directing) ผู้บริหารต้องรู้จักมอบหมายงาน และเข้าใจถึงพฤติกรรมของคนและกลุ่มคนเพื่อช่วยให้สามารถบังคับบัญชาให้การทำงานของคนได้ผลสูงสุดและส่งเสริมให้งานของทุกฝ่ายสอดคล้องไปในวัตถุประสงค์เดียวกัน และการควบคุม (Controlling) การมุ่งบังคับให้การทำงานเป็นไปตามแผนงานที่ได้วางไว้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายในประการทั้งปวง [5] ดังนั้นหากต้องการพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนให้มีความคล่องตัวและมีศักยภาพเพิ่มขึ้น ควรมีการส่งเสริมการบันทึกลวดลายผ้าไหม ให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาสนับสนุน และพัฒนาในด้านความรู้ เพิ่มทักษะ เพิ่มยอดขายโดยการวางแผนการผลิตให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย รวมถึงการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ทันตามแนวโน้มของตลาด การสร้างเครือข่ายกับผู้ที่มีส่วนได้เสีย ควรมีการแสวงหากลยุทธ์์การพัฒนาคือการจัดทำแผนธุรกิจ เพื่อให้รู้ถึงทิศทางการดำเนินงานของกลุ่ม จะต้องพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง และมีความต่อเนื่อง [6] [7]

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น รวมกลุ่มกันเพื่อผลิตผ้าไหมโดยนำภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ แต่ด้วยความไม่ต่อเนื่องของกระบวนการบริหารจัดการ ประกอบกับมีความเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอกเข้ามา จึงส่งผลให้การพัฒนาค่อนข้างยากและช้า ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความสามารถในการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและกำหนดแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม อำเภอยุเมงแพ จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม อำเภอยุเมงแพ จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินงาน

1. การศึกษาปัญหาการบริหารจัดการ
 - 1.1 วิธีการศึกษา

การศึกษาอิสระครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ให้มีความสำคัญกับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม โดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 9 คน
 - 1.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 คน โดยการสัมภาษณ์ ครั้งละ 1 คน ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ครั้งละ 20 นาที โดยใช้คำถามปลายเปิด และการจัดบันทึกข้อมูล ในขณะที่สัมภาษณ์ และรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ จากเอกสาร อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.4 การตรวจสอบข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ มาทบทวนเพื่อความถูกต้อง
 - 1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การวิเคราะห์เอกสารโดยการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน คือหา จุดแข็ง และจุดอ่อน เพื่อให้รู้ภายในองค์กร และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกคือ โอกาส และอุปสรรค เพื่อให้รู้ปัจจัยภายนอก
 - 1.6 สรุปประเด็นปัญหา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาสรุปประเด็นปัญหาเพื่อหาแนวทางแก้ไข โดยลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงทีละเรื่อง หรือแก้ไขปรับปรุงไปพร้อมกัน
2. การกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ

การกำหนดแนวทางการพัฒนา โดยนำแนวคิดจากการสัมภาษณ์และประเด็นปัญหามาทบทวนอีกครั้ง เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการต่อไป

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาปัญหาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม ในเนื้อหา 5 หมวด
 - หมวดที่ 1 การบริหารจัดการกลุ่ม
มีความคล่องตัว ผู้นำบริหารจัดการได้ดี
 - หมวดที่ 2 การบริหารจัดการด้านการตลาดและลูกค้า
ปัญหาเกิดจากจำนวนช่องทางการจำหน่ายน้อย การสื่อสารถึง ลูกค้าค่อนข้างซ้ำส่ง
ผลทำให้ยอดขายลดลง
 - หมวดที่ 3 การบริหารจัดการด้านการผลิต
ปัญหาเกิดจากความไม่ต่อเนื่องในการมีรูปแบบ ลวดลายใหม่ ๆ และจำนวนสมาชิก
ที่ผลิตจริงลดลง
 - หมวดที่ 4 การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์
ปัญหาเกิดจากขาดการกระตุ้นให้เกิดแนวคิดในการบริหารจัดการ ขาดการเรียนรู้สิ่ง
ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง
 - หมวดที่ 5 การบริหารจัดการการเงินและบัญชี
ปัญหาเกิดจากขาดความชำนาญในการบันทึกข้อมูลและยังไม่เข้าใจในความสำเร็จ
ของการทำบัญชี

ดังแสดงในภาพที่ 1

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค สามารถนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลเพื่อทำให้ได้
รู้ถึงความต้องการที่จะพัฒนาและรู้ถึงปัญหา สามารถที่จะคาดการณ์ถึงแนวทางการพัฒนาหรือการบริหารจัดการ
กลุ่มเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่ดีกว่าเดิมได้ ดังแสดงในตารางที่ 1

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ

จากปัญหาที่พบเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดข้อบกพร่องซ้ำเดิมอีก จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิด
และปรับทัศนคติเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาจึงได้จัดทำแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ดังนี้

2.1 แนวทางการพัฒนาระยะสั้น (ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี)

กิจกรรมที่ 1 ละลายพฤติกรรม เป็นการปรับเปลี่ยนความคิด ปรับทัศนคติ เพื่อให้เกิดแนวความคิดใหม่

กิจกรรมที่ 2 Digital OTOP เป็นการเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและการสื่อสารให้ผู้บริโภคได้รับรู้
อย่างทั่วถึง

กิจกรรมที่ 3 สร้างสรรค์ ลายใหม่ เป็นการกระตุ้นให้เกิดแนวความคิดสร้างสรรค์

กิจกรรมที่ 4 การเรียนรู้ สู่วิถีความจริง เป็นการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรมที่ 5 การศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ

กิจกรรมที่ 6 ประเมินผลภาพรวม

2.2 แนวทางการพัฒนาระยะยาว (ระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี)

กิจกรรมที่ 1 นำร่องการพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหมสู่ความยั่งยืน

กิจกรรมที่ 2 พัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม

(กิจกรรมที่ 2 ดำเนินการพัฒนาหลังจากการพัฒนา กิจกรรมที่ 1 เสร็จสิ้น)

สรุป

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม รวมตัวกันเพื่อผลิตผ้าไหมโดยนำภูมิปัญญาและวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีการบริหารจัดการที่ไม่คล่องตัว ประกอบกับมีความเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมภายนอกเข้ามา จึงส่งผลให้การพัฒนาค่อนข้างยอกและช้า ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม และ 2) เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผลิตผ้าไหม ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการรวบรวมข้อมูลโดยการรวบรวมแนวคิดจากการสัมภาษณ์ของคณะกรรมการกลุ่ม และผู้บริหารจากหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนา รวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายใน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ทบทวนแนวคิดและข้อมูลที่ได้นำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม

จากผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการกลุ่มมีความคล่องตัวดี แต่อีก 4 หมวด ยังต้องมีการปรับปรุง คือ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการด้านการตลาดและลูกค้า การบริหารจัดการด้านการผลิต และการบริหารจัดการด้านการเงินและบัญชี ผู้ศึกษาจึงได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการคือ 1) แนวทางการพัฒนาระยะสั้น (ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี) ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกและศึกษาดูงาน มี 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 ละลายพฤติกรรม กิจกรรมที่ 2 Digital OTOP กิจกรรมที่ 3 สร้างสรรค์ ลายใหม่ กิจกรรมที่ 4 การเรียนรู้ สู่ความจริง กิจกรรมที่ 5 การศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ และกิจกรรมที่ 6 ประเมินผลภาพรวม 2) แนวทางการพัฒนาระยะยาว (ระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี) มี 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 นำร่องการพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหมสู่ความยั่งยืน และกิจกรรมที่ 2 การพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนแนวคิดและสร้างความเข้าใจในการบริหารจัดการและพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งคาดว่าเมื่อได้ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ที่ได้นำเสนอไปในข้างต้นแล้วนั้น จะส่งผลให้การจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม ดีขึ้นตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม ให้มีความเจริญก้าวหน้าและยกระดับเพื่อการแข่งขันได้ ผู้ศึกษาขอเสนอแนะไว้ดังนี้

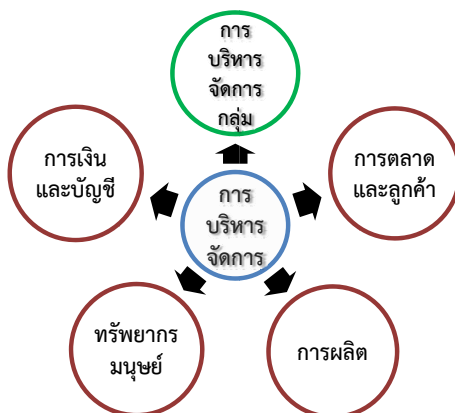
1. หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่ควรให้การส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนให้ทั่วถึงทุกกลุ่มที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ควรมีการสำรวจข้อมูลของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม เพื่อนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงในกลุ่มที่มีความไม่คล่องตัวในการบริหารงานกลุ่ม จัดสรรงบประมาณเข้าไปช่วยพัฒนาเพื่อให้เกิดแรงผลักดันทุก ด้าน
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม โดยเร่งปรับตัวและยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยปัจจัยด้านที่มีความเข้มแข็ง และมีโอกาสที่เป็นไปได้ในการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม การต่อเนื่องของการเรียนรู้ส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เนื่องจากผู้ศึกษาได้รับความกรุณาและได้รับเกียรติอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ ดร.วินิต ชินสุวรรณ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำชี้แนะแนวทาง แนวคิด วิธีปฏิบัติ กระบวนการในการศึกษาด้วยความห่วงใย ใส่ใจทุกรายละเอียดของข้อมูลที่ได้มา ให้กำลังใจตลอดมา จนทำให้การศึกษาอิสระในครั้งนี้ได้ออกมาสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณคณะกรรมการทุกท่านที่กรุณาให้คำชี้แนะ เพิ่มเติมข้อมูลในส่วนที่ขาดหายไปจนทำให้รายงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมและพัฒนา ที่ได้ให้การสนับสนุนข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำรายงานการศึกษานี้ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน เพื่อนมหาดบัณฑิต บิดา มารดา ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จนี้ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจมาโดยตลอดระยะเวลาการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- [1] กัญญาภรณ์ อินทหว่างและคณะ. (2554). การจัดการวิสาหกิจชุมชน ค้นเมื่อ 7 มิถุนายน 2558, จาก http://plu.ac.th/pluacth/plu_doc/book_ba12.pdf
- [2] ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2550). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์
- [3] ศักดิ์ชัย เจริญศิริพรกุล. (2557). การจัดการเชิงกลยุทธ์. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- [4] อภิชัย ศรีเมือง. (2555). เทคนิควิเคราะห์ธุรกิจอย่างเฉียบคม (สไลด์ผู้บริหารมืออาชีพ). นนทบุรี : จัดพิมพ์โดย บริษัท ธิงค์ บียอนด์บุ๊ก จำกัด
- [5] อมรรวรรณ รุ่งกุล. (2556). การจัดการองค์กร. ขอนแก่น : พิมพ์ที่ หจก.โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา
- [6] นิภาพร ชูสระน้อย. (2556). การจัดการธุรกิจวิสาหกิจชุมชนไทยเมืองเพ็ญ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น. รายงานการศึกษาอิสระวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- [7] เพ็ญพรรณ จันทร์กระจ่าง. (2556). การจัดการโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ผ้าหมักโคลนย้อมสีธรรมชาติกลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าฝ้ายบ้านหนองสูงใหม่ จังหวัดมุกดาหาร. รายงานการศึกษาอิสระวิทยาลัยบัณฑิตศึกษากิจการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น



ภาพที่ 1 ผลการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตผ้าไหม

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค

จุดแข็ง (S-Strength)	จุดอ่อน (W-WEAKNESS)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้นำมีค่องตัวเนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และเป็นที่ยอมรับ 2. ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพส่งผลต่อชื่อเสียงของกลุ่ม 3. วัตถุดิบหลักหาได้ง่ายส่งผลต่อการผลิตสินค้าได้ในปริมาณที่เพียงพอ 4. สมาชิกกลุ่มยังมีใจรักในงานทอผ้าและยังรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดความคิดสร้างสรรค์ส่งผลให้รูปแบบและลวดลายเหมือนเดิม 2. สมาชิกที่ทำการผลิตจริงลดลง 3. ขาดความรู้และทักษะการทำบัญชี 4. ช่องทางการจำหน่ายน้อยส่งผลต่อยอดขายลดลง 5. ขาดความรู้ในด้านเทคโนโลยี 6. ไม่มีสถานที่ทำการกลุ่มส่งผลให้การประสานงานกับหน่วยงานข้างนอกยาก
โอกาส (O-OPPORTUNITY)	อุปสรรค (T-THREAT)
<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายภาครัฐส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน 2. กระแสความนิยมในผ้าไทยเพิ่มขึ้น 3. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้ความสนใจที่จะจัดงานแสดงสินค้าหัตถกรรม 4. ภาครัฐให้การสนับสนุนในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ผ้าทอพื้นบ้านเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ 5. มีอินเทอร์เน็ตใช้ ส่งผลให้การติดต่อสื่อสารได้ง่าย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดงบประมาณในการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง 2. มีแนวคิดในการพึ่งพาหน่วยงานภาครัฐสูงส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมการพึ่งพา